

Potential assessment of non-edible sources for biodiesel production in Iran

Mahmoud Maleki¹, Sina Mohseni Roodbari¹, Mohammad Fakhroleslam^{*2},
Ghasem Zarei³

1-Process Engineering Department, Faculty of Chemical Engineering, Tarbiat
Modares University, Tehran, Iran

2-Process Engineering Department, Faculty of Chemical Engineering, Tarbiat
Modares University, Tehran, Iran

3-Agricultural Engineering Research Institute, Agricultural Research Education
and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran.

Abstract

Research subject: Iran is a country with high potentials for access to renewable energy sources such as solar, hydropower, wind, and biomass. Biodiesel is one of the renewable fuels that has always been proposed as a suitable and stable (non-toxic, safe, and degradable) alternative to fossil fuels.

Research approach: The experiences of different countries in the use of edible sources for biodiesel production shows that the use of edible sources has caused problems such as lack of food resources for human communities, lack of feed for livestock, and upsetting the balance in the food industry, and it can lead to a significant increase in the price of these resources. Therefore, many researchers have proposed the use of non-edible sources to address these problems. So far, very large non-edible sources for biodiesel production have been identified. In this paper, non-edible sources of biodiesel that are produced or have the potential to be produced in Iran are introduced and studied and a potential assessment study is presented for them.

Main results: In this work, the non-edible sources for biodiesel production are classified into four categories: agricultural waste, waste cooking oils, microalgae, and non-edible seeds. These sources are compared based on various parameters such as oil percentage, oil content per hectare, biodiesel production efficiency, viscosity, saponification number, and cultivation period, which according to the results, non-edible seeds, especially Nowruzak seeds, Castor, and safflower have been identified as the most rational and sustainable sources of biodiesel production in Iran. The present work also deals with the policies and incentives that the responsible institutions can apply for the prosperity of the biodiesel industry.

key words

Biodiesel

Non-edible sources

Oilseeds

Renewable fuels

Potential assessment

*To whom correspondence should be addressed:
fakhroleslam@modares.ac.ir

پژوهش‌های کاربردی مهندسی شیمی - پلیمر

پتانسیل سنجی منابع غیر خوراکی برای تولید بیودیزل در ایران

محمود ملکی^۱، سینا محسنی رودباری^۱، محمد فخرالاسلام^{۲*}، قاسم زارعی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه فرایند، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
۲- نویسنده مسئول و استادیار، گروه فرایند، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
۳- دانشیار، مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

چکیده

موضوع تحقیق: ایران کشوری با پتانسیل‌های قابلیت‌های بالا در دسترسی به انرژی‌های تجدیدپذیر همانند انرژی خورشیدی، آبی، بادی و انواع زیست‌توده است. بیودیزل یکی از سوخت‌های تجدیدپذیری است که همواره به‌عنوان جایگزینی مناسب و پایدار (غیرسمی، ایمن و تجزیه‌پذیر) برای سوخت‌های فسیلی مطرح شده است.

روش تحقیق: مرور تجربه کشورهای مختلف در زمینه استفاده از منابع خوراکی برای تولید بیودیزل نشان می‌دهد که استفاده از منابع خوراکی موجب ایجاد معضلاتی از جمله کمبود منابع غذایی برای جوامع انسانی، کمبود خوراک دام‌ها و برهم خوردن توازن در صنایع غذایی شده و می‌تواند منجر به افزایش چشم‌گیر قیمت این منابع شود. بنابراین بسیاری از محققان و پژوهشگران استفاده از منابع غیرخوراکی را به‌منظور رفع معضلات ذکر شده، مطرح کرده‌اند. تاکنون منابع غیر خوراکی بسیار گسترده‌ای برای تولید بیودیزل شناسایی شده است.

نتایج اصلی: در این مقاله، منابع غیرخوراکی بیودیزل که در ایران تولید و یا پتانسیل تولید آن‌ها وجود دارد، معرفی شده و مورد بررسی قرار گرفته و یک مطالعه پتانسیل‌سنجی برای آن‌ها ارائه شده است. در اینجا منابع غیرخوراکی بیودیزل در چهار دسته ضایعات کشاورزی، روغن‌های پسماند پخت‌وپز، ریزجلبک‌ها و دانه‌های غیرخوراکی دسته‌بندی می‌شوند و این منابع بر اساس پارامترهای مختلفی همچون درصد روغن موجود، میزان روغن در هر هکتار، بازده تولید بیودیزل، گرانشی، عدد صابونی شدن و طول دوره کشت مقایسه می‌شود، که بر اساس نتایج به دست آمده، دانه‌های غیرخوراکی به خصوص دانه‌های نوروزک، کرچک و گلرنگ به‌عنوان منطقی‌ترین و پایدارترین منابع تولید بیودیزل در ایران، شناسایی شده‌اند. همچنین در کار حاضر به سیاست‌ها و مشوق‌هایی که نهادهای متولی می‌توانند با هدف رونق صنعت بیودیزل به کار بندند، پرداخته شده است.

فصلنامه علمی - پژوهشی بین رشته‌ای
سال پنجم، شماره ۲، نسخه ۱
تابستان ۱۴۰۰، صفحه ۳۶-۱۷

کلمات کلیدی

بیودیزل
منابع غیرخوراکی
دانه روغنی
سوخت تجدیدپذیر
پتانسیل سنجی

*مسئول مکاتبات:

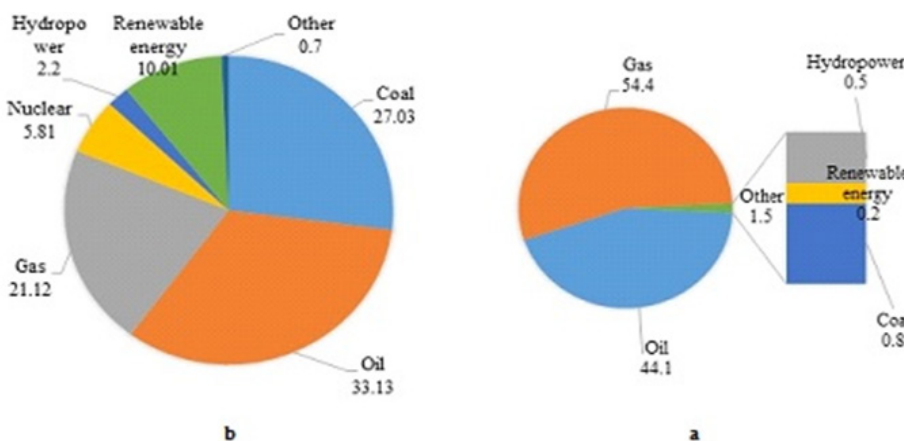
fakhroslam@modares.ac.ir

۱ مقدمه

کشور در صورت استفاده کامل از منابع برق آبی وجود دارد. برای فائق آمدن بر این چالش‌ها، دو راهکار مطرح است: جایگزینی بخشی از سبد مصرف انرژی با انرژی‌های تجدیدپذیر یا حفظ منابع و صرفه‌جویی در مصرف انرژی. ایران کشوری با پتانسیل بالا بوده که توان و فناوری استفاده حداکثری از منابع مختلف انرژی تجدیدپذیر مانند انرژی باد، خورشید، امواج دریا، بیوگاز، بیودیزل و سایر منابع را دارا است [۳].

امروزه منابع اولیه سوخت زیستی در ایران به راحتی قابل کشت و در دسترس هستند. ایران پتانسیل بالایی برای کشت گیاهان سلولزی دارد و حدود ۷ درصد پوشش‌های مناطق جنگلی آن مناسب برای این‌گونه گیاهان است [۵]. یکی از این سوخت‌های پاک که ایران پتانسیل بالایی برای تجاری‌سازی و بهره‌مندی از آن دارد، بیودیزل به‌عنوان سوختی زیستی است. بیودیزل که از آلکیل استرهای چرب با زنجیر خطی طولانی تولید می‌شود، به‌عنوان سوخت تجدیدپذیر مورد استقبال قرار گرفته است [۶]. از منابع اولیه این

انرژی، یکی از عوامل اساسی برای بهبود کیفیت زندگی و توسعه اقتصادی و اجتماعی جوامع بشری است. ایران کشوری نفت‌خیز در غرب آسیا با پتانسیل‌های بالا در زمینه سوخت‌های تجدیدپذیر و تجدیدپذیر است، به‌طوری‌که مطابق گزارش سالیانه سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) در پایان سال ۲۰۱۸، این کشور یکی از بزرگ‌ترین منابع نفت و گاز جهان را در اختیار دارد. امروزه بخش عمده مصرف انرژی در ایران از سوخت‌های فسیلی همچون زغال‌سنگ، نفت خام و گاز طبیعی تأمین می‌شود و اقتصاد کشور نیز به شدت وابسته به صادرات نفت خام و نوسانات قیمتی آن است. در شکل ۱ میزان استفاده از منابع مختلف انرژی در ایران و جهان مقایسه شده‌اند. در جهان، سهم انرژی‌های غیرفسیلی و تجدیدپذیر شامل انرژی‌های هسته‌ای، خورشیدی، بادی، آبی، زمین‌گرمایی و زیست‌توده بیش از ۱۸/۷ درصد است؛ این میزان در ایران تنها ۰/۷ درصد است. این میزان اختلاف با میانگین سبد انرژی

شکل ۱ ترکیب انرژی مصرفی در ایران (a) در مقایسه با ترکیب انرژی مصرفی در جهان (b) [۴]

Figure 1 The composition of energy consumption in Iran (a) compared to the composition of energy consumption in the world (b) [4]

سوخت می‌توان به انواع روغن‌های گیاهی، چربی‌های حیوانی، تفاله‌های محصولات کشاورزی از جمله نیشکر، غلات، سبزیجات و جلبک‌ها اشاره کرد. از مزایای بیودیزل عبارتند از: (۱) تجدیدپذیری منابع تولید، (۲) تولید کربن‌دی‌اکسید کمتر به میزان ۷۸ درصد نسبت به سوخت‌های فسیلی مرسوم، (۳) بیودیزل برخلاف سوخت‌های فسیلی، آلاینده‌گی گوگردی و سولفاتی ندارد، (۴) از نشر آلودگی‌های هیدروکربنی به میزان ۵۶ درصد می‌کاهد، (۵) روانکاری بالاتر در موتور داشته و باعث دوام بیشتر قطعات موتور می‌شود، (۶) حدود ۹۴ درصد عوامل سرطان‌زا را کمتر به هوا وارد می‌کند و (۷) مونواکسید و ذرات دوده کمتری در هنگام سوختن تولید می‌کند [۷-۹].

مصرفی جهانی و وابستگی شدید ایران به منابع انرژی فسیلی، با مصرف سریع و تخریب بالای منابع طبیعی و زیرزمینی، تأثیرپذیری شدید از بازار جهانی نفت و گاز، افزایش میزان انتشار گاز کربن‌دی‌اکسید، و تقابل با بحث تکامل پایدار سبد انرژی، توسعه پایدار کشور را با مشکل مواجه می‌کند. این در حالی است که به استناد گزارش شورای جهانی انرژی [۱۱]، ایران دارای پتانسیل‌های قابل توجهی در تابش خورشید (منطقه شهداد استان کرمان)، جریان شبانه‌روزی باد (منطقه میرجاوه استان سیستان و بلوچستان) و منابع پرانرژی زمین‌گرمایی (منطقه مشکین‌شهر استان اردبیل) است و بنا بر اعلام گزارش سالانه وزارت نیرو [۱۲]، پتانسیل تولید بیش از ۱۴ درصد برق مورد نیاز حال حاضر

کرد. دسته اول، دانه‌های روغنی غیرخوراکی بوده که دارای درصد روغن بیشتر، هزینه تمام‌شده کمتر و آسیب کمتر به محیط‌زیست است و در نهایت بیودیزل تولیدی نیز کیفیت بالاتری دارد. شایان گفتن است که این راهکار عیب‌هایی نیز دارد. برای مثال این مواد شامل مقدار قابل توجهی ناخالصی از جمله اسیدهای چرب آزاد، رطوبت و واکنش‌دهنده‌ها هستند که برای حذف آن‌ها نیاز به مراحل فرآوری اضافی قبل از تولید است. دسته دوم ضایعات و پسماندها است. این دسته شامل دو گروه ضایعات و زائدات کشاورزی و پسماند روغن‌های پخت‌وپز هستند و ویژگی مهم آن‌ها، قیمت بسیار پایین است که موجب می‌شود بیودیزل تولیدی ارزان و اقتصادی بوده و بتواند با سوخت‌های فسیلی رقابت کند. در میان منابع غیرخوراکی، می‌توان باقی‌مانده (ضایعات و زائدات) محصولات کشاورزی و بیولوژیکی را بیشتر مورد توجه قرار داد؛ زیرا هم ارزان‌قیمت بوده و هم به میزان فراوان و به راحتی در دسترس هستند [۴۱]. دسته سوم که اخیراً مورد توجه محققان نیز قرار گرفته، استفاده از ریزجلبک‌ها به عنوان منبع اولیه تولید بیودیزل است.

۲-۲ دانه‌های غیرخوراکی

دانه‌های غیرخوراکی از لحاظ اقتصادی و محیط زیستی نقش مهمی در تولید بیودیزل دارند. استفاده از دانه‌های غیرخوراکی به جای دانه‌های خوراکی در تولید بیودیزل، موجب حفظ منابع غذایی و ایجاد تعادل بین منابع اولیه تولید انرژی و منابع غذایی می‌شود. کشت برخی از این دانه‌ها هم‌چون سالیکورنیا، علاوه بر تولید بیودیزل می‌تواند به منظور بیابان‌زدایی و حفظ محیط‌زیست نیز مورد استفاده قرار گیرد؛ به‌ویژه این که چنین گیاهانی تحت منابع آب نسبتاً شور و خاک شور نیز رشد و محصول‌دهی دارند.

دانه کرچک: در دهه‌های اخیر، پژوهشگران زیادی [۴۲-۴۴] روی استفاده از روغن دانه کرچک (Castor Bean) برای تولید بیودیزل تحقیق کرده‌اند. این گیاه برای رشد و محصول‌دهی به مراقبت‌های خاصی نیاز ندارد و از دسته گیاهان مقاوم محسوب می‌شود [۴۵]. دانه‌های این گیاه بین ۴۶ تا ۵۵ درصد روغن داشته و استفاده از آن به عنوان منبع اولیه تولید بیودیزل برای صنایع غذایی نیز مشکلی ایجاد نمی‌کند. آمارها نشان می‌دهند که می‌توان از هر هکتار تحت کشت این گیاه، بیش از ۱۱۸۸ کیلوگرم روغن خام تولید نمود که در نهایت به ازای هر هکتار، ۵۰۰ لیتر بیودیزل تولید می‌شود [۴۶]. بیودیزل تولیدی از روغن کرچک به مراتب هزینه کمتری نسبت به دانه‌های دیگر دارد و این به دلیل حلالیت بالای آن در الکل‌ها است که امکان تولید در دمای اتاق را نیز

زیست‌توده، ترکیبات آلی با زنجیره‌های بلند را نیز شامل می‌شوند. منابع زیست‌توده، شامل چهار دسته مواد از جمله مواد سلولزی همچون بافت‌های چوبی، محصولاتی نظیر نیشکر و ذرت (دارای شکر و نشاسته)، روغن‌ها و چربی‌های گیاهی و حیوانی و در نهایت جلبک‌ها هستند. برخی از این مواد به عنوان منابع اولیه برای تولید بیودیزل به کار می‌روند [۱۰-۱۲]. امروزه بیودیزل در جهان عمدتاً از روغن‌های کلزا [۱۳، ۱۴]، پالم [۱۵، ۱۶]، سویا [۱۷-۱۹] و آفتابگردان [۲۰-۲۲] به دست می‌آید. با توجه به تولید بیش از ۹۵ درصد بیودیزل از منابع خوراکی، از نظر پژوهشگران و دولت‌مردان یکی از این نگرانی‌ها، تبدیل دانه‌های گیاهی خوراکی به بیودیزل است که در واقع تبدیل منابع غذایی انسان‌ها و حیوانات به سوخت بوده و این امر عامل عدم توازن بین منابع غذایی و انرژی است. در نهایت، عدم توازن منابع، موجب کمبود منابع غذایی و افزایش قیمت آن می‌شود.

هدف از این پژوهش معرفی منابع اولیه غیرخوراکی برای تولید بیودیزل است که در ایران قابلیت استفاده و تجاری‌سازی آن وجود دارد. همچنین پتانسیل سنجی منابع اولیه به‌ویژه دانه‌های روغنی غیرخوراکی که برای بیودیزل در ایران کشت می‌شود یا قابلیت کشت آن در کشور وجود دارد، از دیگر اهداف این مطالعه است. طبق بررسی‌های صورت گرفته در این پژوهش، چهار راهکار قابل اجرا برای تأمین منابع تولید بیودیزل در ایران ارائه شده‌اند. این چهار راهکار شامل استفاده از ضایعات کشاورزی، استفاده از پسماندهای روغن پخت‌وپز، استفاده از ریزجلبک‌ها و نیز دانه‌های روغنی غیرخوراکی هستند. مطالعات نشان می‌دهند ایران با توجه به پتانسیل‌های بالایی که در کشت دانه‌های روغنی غیرخوراکی و ریزجلبک‌ها به‌ویژه تحت منابع آب و خاک شور (شور ورزی) دارد، می‌تواند بدون آسیب به منابع خوراکی و غذایی خود، به تولید سوخت بیودیزل پایدار دست پیدا کند.

۲ بخش نظری

۱-۲ منابع تولید بیودیزل

عوامل مهم برای تعیین منبع اولیه بیودیزل شامل میزان لیپید، اسید چرب آزاد، رطوبت، قابلیت تولید، میزان در دسترس بودن و از همه مهم‌تر، هزینه تولید است. همچنین، هزینه منابع اولیه از فاکتورهای مهم در تعیین قیمت نهایی بیودیزل است [۲۳، ۲۴]. مواد اولیه مورد استفاده در فرایند تولید می‌توانند از منابع گیاهی [۱۱، ۲۵-۲۷]، حیوانی [۲۸-۳۰]، جلبک‌ها [۳۱-۳۳]، روغن‌های مصرف‌شده ناشی از پخت‌وپز [۳۴-۳۸] و یا قارچ‌ها [۳۹، ۴۰] باشند. منابع غیرخوراکی برای تولید بیودیزل را می‌توان به سه دسته کلی تقسیم

شکل ۲ تصاویری از گیاه کرچک (چپ)، دانه کرچک (وسط) و بیودیزل تولیدی از روغن کرچک (راست) [۴۷]
Figure 2 Images of castor plant (left), castor seed (middle) and biodiesel produced from castor oil (right) [47]

در صنایع غذایی کاربرد فراوان داشته اما دانه بزرگ عموماً مصارف غیرخوراکی دارد. مطالعات صورت گرفته نشان می‌دهند، از هر هکتار زمین زیر کشت این گیاه به‌طور میانگین ۴۰۲ کیلوگرم روغن قابل تولید است [۵۲]. از سال ۲۰۰۰ به بعد پژوهشگران مختلفی، از جمله [۴۹،۵۲،۵۳]، استفاده از دانه بزرگ برای تولید بیودیزل را پیشنهاد کرده‌اند. در سال ۲۰۱۸ نیز طاهرخانی و صدرعاملی [۵۴] مطالعات خود را با هدف بررسی فرایند تولید بیودیزل از دانه غیرخوراکی بزرگ به روش استری شدن ترانس مستقیم و با استفاده از متانول به‌عنوان حلال و تتراهیدروفوران به‌عنوان حلال کمکی، انجام دادند. در این پژوهش و در شرایط بهینه، حداکثر مقدار متیل استر ۹۳/۱۵ درصد به دست آمد. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد دانه بزرگ به دلایلی همچون داشتن روغن زیاد، اسیدهای چرب اشباع‌نشده زیاد، غیرخوراکی بودن و قیمت پایین‌تر نسبت به سایر

فراهم می‌آورد. همچنین شایان گفتن است، گرانبوی بیودیزل تولیدی از این روغن (mm²/s) ۱۳/۷۵ است که نسبت به استانداردها بالا بوده و ممکن است استفاده از آن به‌تنهایی در موتورهای دیزل، مشکلاتی را ایجاد کند. تصاویری از گیاه کرچک و دانه آن و نیز بیودیزل تولیدی از روغن مستخرج از دانه کرچک در شکل ۲ نمایش داده شده است.

کتان کش: کتان کش (*Camelina Sativa*)، یکی دیگر از گیاهانی است که می‌توان برای تولید بیودیزل استفاده کرد. پژوهشگران [۴۸،۴۹] زیادی استفاده از دانه کتان کش را برای تولید بیودیزل پیشنهاد کرده‌اند. حسینی و همکاران [۵۰] در سال ۲۰۱۸ تأثیر بیودیزل تولیدی از این دانه را بر میزان کارایی و گازهای خروجی از موتور دیزل بررسی کردند، آن‌ها درصد خلوص بیودیزل تولیدی را ۹۸/۹۱ درصد گزارش کردند. در هر هکتار زمین زیر کشت، می‌توان نزدیک به یک

شکل ۳ تصاویری از گیاه کتان کش (چپ)، دانه کتان کش (وسط) و بیودیزل تولیدی از روغن کتان کش (راست) [۵۰]
Figure 3 Images of camelina Sativa (left), camelina Sativa seed (middle) and biodiesel produced from camelina Sativa oil (right) [50]

دانه‌های روغنی، دارای اهمیت و کاربرد بالایی برای تولید بیودیزل است. تصاویری از گیاه بزرگ و دانه آن و نیز بیودیزل تولیدی از روغن مستخرج از دانه بزرگ در شکل ۴ نمایش داده شده است.
سالیکورنیا: اصولاً گیاه سالیکورنیا (*Salicornia*) در زمین‌های شور، نمک‌زارها، تالاب‌ها و در کنار دریاچه‌ها رشد می‌کند. سالیکورنیا دارای نزدیک به ۳۷/۹ درصد اسیدهای چرب، به‌ویژه C۱۱:۱ و C۱۸:۱۲ است [۵۵]. گرچه این گیاه نیز بومی ایران نیست؛ اما وزارت جهاد کشاورزی و سازمان حفاظت از محیط‌زیست

تن کتان کش برداشت کرد [۵۱]. دوره رشد این گیاه حدود ۸۵ تا ۱۰۰ روز است. همچنین، نزدیک به ۵۰ درصد وزن دانه‌های این گیاه را روغن تشکیل می‌دهد که در بین دانه‌های غیرخوراکی، یک‌دانه جذاب برای تولید بیودیزل محسوب می‌شود. در شکل ۳ تصاویری از گیاه، دانه کتان کش و بیودیزل تولیدی از روغن مستخرج از دانه کتان کش قابل مشاهده است.

دانه بزرگ: روغن دانه بزرگ (*Linseed*) از لحاظ خواص شیمیایی، فیزیکی و اسیدهای چرب بسیار شبیه به روغن سویا بوده با این تفاوت که دانه و روغن سویا

شکل ۴ تصاویری از گیاه بزرک (چپ)، دانه بزرک (وسط) و بیودیزل تولیدی از روغن دانه بزرک (راست) [۴۷]

Figure 4 Images of Linseed plant (left), Linseed (middle) and biodiesel produced from flaxseed oil (right) [47]

نقاط ریزش و ابری شدن، نشان می‌دهند که بیودیزل حاصل از روغن گلرنگ مناسب برای مناطق سردسیر است. تصاویری از گیاه، دانه و بیودیزل تولیدی از دانه گلرنگ در شکل ۵ نشان داده شده است.

آلوئه ورا: آلوئه ورا (Aloe Vera) گیاهی است که در ایران بانام صبر زرد طبی هم شناخته می‌شود. این گیاه عمدتاً در مناطق گرم رشد می‌کند و خواص غذایی، دارویی و آرایشی دارد. سال ۱۳۹۲ تنها در استان هرمزگان بیش از ۱۱۴ هکتار زمین جهت کشت آلوئه‌ورا مورد بهره‌برداری قرار گرفته و به ازای هر هکتار بیش از ۱۰۰ تن برگ آلوئه‌ورا برداشت شد [۶۲]. مطابق گزارش‌های رسمی، میزان برداشت گیاه آلوئه ورا برای مصارف دارویی در استان اصفهان نیز ۳۵ تن گزارش شده است [۶۳]. از ویژگی‌های روغن این

به‌منظور بیابان‌زدایی و مقابله با ریزگردها، هم‌اکنون در حاشیه دریاچه ارومیه نزدیک به ۳۰ هکتار و در جنوب کشور به‌ویژه در استان‌های هرمزگان، بوشهر، کرمان، سیستان و بلوچستان و خوزستان میزان ۱۵۰ هکتار از اراضی را به کشت این گیاه اختصاص داده است. شایان‌گفتن است که از هر هکتار زمین زیر کشت این گیاه، مقدار ۱۷ تا ۲۶ تن محصول تولید می‌شود [۵۶]. از سوی دیگر روغن این گیاه به‌دلیل میزان زیاد ساپونین موجود در آن، قابل‌استفاده به‌عنوان منبع غذایی و خوراکی نیست. بنابراین می‌توان آن را به‌عنوان منبع مناسب غیرخوراکی برای تولید بیودیزل پیشنهاد کرد [۵۷،۵۸].

دانه گلرنگ: دانه گلرنگ (Safflower) (گل خشت) یکی از منابع مناسب و غیرخوراکی تولید بیودیزل است.

شکل ۵ تصاویری از گیاه گلرنگ (چپ)، دانه گلرنگ (وسط) و بیودیزل تولیدی از روغن دانه گلرنگ (راست) [۴۷]

Figure 5 Images of safflower plant (left), safflower seed (middle) and biodiesel produced from safflower seed oil (right) [47]

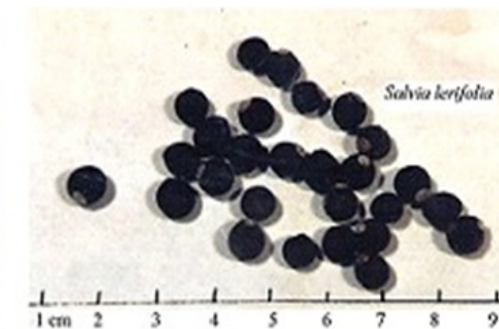
گیاه می‌توان به گرانروی اندک و دارا بودن بیش از ۸۷ درصد اسیدهای چرب اشباع‌شده اشاره نمود [۶۴]. **گل سپیده:** به‌عنوان یکی دیگر از منابع غیرخوراکی برای تولید بیودیزل که پژوهشگران [۶۵،۶۶] مورد مطالعه قرار داده‌اند، می‌توان از گل سپیده (Crambe) نام برد. این گیاه که به‌صورت خودرو وجود دارد و حتی آن را در زمین‌های کشت گندم به‌عنوان علف هرز می‌شناسند. تاواریس و همکاران گزارش کردند در هر هکتار زمین تحت کشت گیاه سپیده می‌توان ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ کیلوگرم روغن استخراج کرد [۶۶]. این گیاه اسیدهای چرب آزاد کمی دارد. امکان کاشت این گیاه در مناطق خشک و کم‌آبی نظیر ایران فراهم است. همچنین، بیودیزل تولیدی از آن عموماً برای کاربردهای روان‌کاری قابل‌استفاده است [۶۷،۶۸].

دانه‌های این گیاه حاوی بیش از ۴۵ درصد روغن است. این روغن دارای گرانروی مناسب بوده و همانند سویا و آفتابگردان برای تولید بیودیزل قابل‌استفاده است. این گیاه می‌تواند در هر هکتار ۶۵۳ کیلوگرم روغن تولید کند [۵۹]. پژوهشگران زیادی [۱۳،۲۱،۴۱،۶۰] استفاده از دانه گلرنگ را برای تولید بیودیزل مورد ارزیابی قرار دادند. تحویل‌داری و همکاران [۶۱] نیز از روغن گلرنگ برای تولید بیودیزل استفاده کردند. در این مطالعه تأثیر نسبت الکل به روغن و غلظت کاتالیزور موردبررسی قرار گرفت. مشاهدات این پژوهش نشان داد روغن گلرنگ حاوی بیش از ۷۵ درصد اسید لینولئیک است. همچنین، اسیدهای چرب اشباع‌نشده به بهبود نقطه ریزش و ابری شدن بیودیزل تولیدی کمک می‌کنند. درنهایت آن‌ها بیان کردند که مقادیر

این گیاه به‌عنوان منبع غیرخوراکی با توان بالا برای تولید بیودیزل معرفی می‌شود [۷۳، ۷۴]. همچنین، از مزایای روغن نوروزک می‌توان به محتوای پایین اسید چرب آزاد آن (کمتر از ۱ درصد وزنی) اشاره کرد که این عامل از ایجاد فرایند صابونی شدن در هنگام استفاده از کاتالیزور پایه همگن در واکنش‌های استری شدن ترانس جلوگیری می‌کند [۷۲]. تصاویری از گیاه نوروزک و دانه آن در شکل ۶ نمایش داده شده است. با توجه به مزایای مختلف بیان‌شده، نوروزک یکی از دانه‌هایی است که مورد مطالعه محققان زیادی [۱۸، ۵۰، ۷۲] قرار گرفته است. حاجی‌نژاد و همکاران [۷۳] امکان‌سنجی تولید بیودیزل به روش استری شدن ترانس با استفاده از روغن نوروزک را بررسی کرده‌اند. آن‌ها گزارش کردند که ویژگی‌های سوخت تولیدی از نوروزک با استانداردهای EN ۱۴۲۱۴ مطابقت داشته و روغن نوروزک گزینه مناسبی برای تولید بیودیزل است. **استبرق:** استبرق (*Calotropis Procera*) گونه دیگری از گیاهان غیرخوراکی مورد مطالعه برای تولید بیودیزل

کنگر فرنگی: کنگر فرنگی (*Artichoke*) عموماً متعلق به مناطق غربی و مرکزی حوزه مدیترانه است؛ اما در مناطق نیمه‌خشک ایران همانند غرب و دامنه‌های زاگرس نیز یافت می‌شود. در سال ۱۳۹۶ تنها در چهار شهرستان اصفهان، آبیک، ارسجان و نهاوند بیش از ۲۵۰ تن کنگر از بیش از ۷ هکتار زمین تحت کشت برداشت شد [۶۳]. این گیاه که توانایی رشد بالایی دارد، دارای هزینه‌های تولید بسیار اندک است. کنگر فرنگی به شرایط آب و هوایی سرد بسیار مقاوم بوده و ویژگی‌های فیزیکی بیودیزل تولیدی از روغن این گیاه عموماً شبیه به روغن آفتابگردان است. لازم به ذکر است که این گیاه فقط دارای ۲۵ درصد روغن است؛ اما می‌توان آن را به‌عنوان یکی از منابع غیرخوراکی مناسب برای تهیه بیودیزل بررسی کرد [۶۹].

گل همیشه‌بهار: گل همیشه‌بهار (*Calendula officinalis*) نیز پتانسیل استفاده به‌عنوان یک منبع غیرخوراکی پایدار برای تولید بیودیزل را دارد. این گیاه در استان کهگیلویه و بویراحمد و عموماً در ارتفاعات این

شکل ۶ تصاویری از گیاه نوروزک (چپ) و دانه آن (راست) [۷۳]
Figure 6 Image of *Salvia Leriifolia* plant (left) and its seeds (right) [73]

است. مقاومت بالا در برابر خشکی و خشک‌سالی، رویش بر روی سنگ‌های اشباع از سدیم و در حاشیه سواحل دریاهایی با آب‌شور از خواص این گونه گیاهی است [۷۵، ۷۶]. همچنین با توجه به شرایط آب و هوایی و اقلیمی رشد این گیاه، می‌توان ۲ تا ۴۰ تن گیاه خشک از هر هکتار زمین برداشت نمود. بیودیزل به‌دست‌آمده از این گیاه، عاری از گازهای SO_x ، NO_x و هرگونه ذرات معلق است [۷۵، ۷۷]. با توجه به مطالعات صورت گرفته، میزان روغن این گیاه در شرایط اقلیمی خاص، ۲۶ درصد تعیین شده است [۷۸].

بامیه: بامیه (*Okra*) یک گیاه بومی کشور ایران بوده که دانه آن یک منبع غنی از روغن و پروتئین است. این گیاه می‌تواند شرایط نامطلوب محیطی مانند خشکی و شوری را تحمل کند. از سوی دیگر، مقدار بالای روغن موجود در بذر آن، بامیه را به منبع مناسب برای تولید بیودیزل تبدیل کرده است. نتایج حاصل از مطالعات نشان داده است بذر بامیه حاوی ۲۱/۷۲ درصد

استان به‌صورت خودرو می‌روید. همچنین به‌صورت کاشت در استان‌های اصفهان، مازندران، فارس، همدان و چهارمحال و بختیاری و در سطح زیر کشت بیش از ۲۳ هکتار، کشت می‌شود [۷۰]. به‌طور کلی از هر هکتار زمین زیر کشت این گیاه حدود ۲۵۶ کیلوگرم روغن به دست می‌آید [۷۱].

نوروزک: بیش از پنجاه گونه گیاهی از جنس سالیوا وجود دارد که هفده گونه آن بومی ایران هستند. یکی از آن‌ها نوروزک (*Salvia Leriifolia*) بوده که از خانواده نعنائیان (*Lamiaceae*) است. عواملی همچون سازگاری با انواع خاک‌های بی‌کیفیت با مقادیر بالای نمک، قابلیت تحمل شرایط آب‌وهوایی سخت و مقاومت در برابر خشکی، موجب گسترش استفاده از این گیاه برای اهداف بیابان‌زدایی شده است [۱۸، ۷۲، ۷۳]. به‌طور میانگین گیاه نوروزک دارای ۵۰ تا ۵۶ درصد چربی است. همچنین می‌توان سالیانه بیش از ۳۳۴۸ لیتر در هر هکتار روغن نوروزک استخراج کرد [۷۴]. بنابراین،

از تولید غلات ۰/۸۶ درصد و از پسماند غلات ۰/۹ درصد است در صورتی که این میزان برای سایر کشورها در تولید ۲/۲ درصد و پسماند ۲/۳ درصد است [۸۲]. با توجه به میزان بالای پسماندهای کشاورزی در ایران، استفاده از این منابع به عنوان منابع اولیه غیرخوراکی برای تولید بیودیزل از اهمیت بالایی برخوردار بوده، لذا دولت باید به آن توجه جدی داشته باشد. با مدیریت پسماند کشاورزی می توان سهم خوبی از این منابع را به تولید انرژی در ایران اختصاص داد که خود نیازمند گسترش تحقیق و توسعه و ایجاد زیرساخت های لازم در این زمینه است. شکل ۸ میزان باقی مانده محصولات زراعی و غلات در ایران و ۱۰ کشور پیشرو در تولید سوخت های زیستی و میزان استفاده از آن ها در تولید بیودیزل را نشان می دهد.

یکی دیگر از پسماندهایی که می تواند پتانسیل بالایی برای تولید بیودیزل داشته باشد، پسماند روغن های پخت و پز است. آمارها نشان می دهد، از ۱/۵ میلیون تن روغن خوراکی پخت و پز، حدود ۲۰ درصد آن پسماند است [۳۶،۸۳]. شکل ۱ نشان دهنده مقایسه ای بین منابع سوخت های فسیلی و تجدیدپذیر در ایران است که هم چنان میزان منابع تجدیدپذیر کم بوده

روغن خام است که خواصی شبیه به روغن کتان دارد. همچنین، بامیه بومی ایران قابلیت تولید روغن خام به میزان ۳۲۵ کیلوگرم در هر هکتار را دارد. طبق آخرین گزارش های رسمی، مساحت زیر کشت بامیه در ایران حدود ۱۰۳۸ هکتار است. بذر بامیه بومی ایران بیشتر از اسیدهای چربی همچون اسید لینولئیک (C۱۸:۲)، اسید پالمیتیک (C۱۶:۰) و اولئیک اسید (C۱۸:۱) تشکیل شده است که نشان دهنده پتانسیل خوب بامیه به عنوان منبع اولیه برای تولید بیودیزل است [۷۹]. موسوی و همکاران [۷۹] در سال ۲۰۱۸ به مطالعه پیرامون تولید بیودیزل از بامیه پرداختند. بر اساس این پژوهش، گیاه بامیه دارای ۲۰ درصد روغن بوده و می توان با کشت آن در هر هکتار تا ۳۲۵ کیلوگرم روغن بامیه تولید کرد. آن ها در این مطالعه گزارش کردند که بیودیزل تولیدی از روغن بامیه دارای خلوص ۹۶ درصد است. تصاویری از گیاه، دانه و بیودیزل تولیدی از دانه بامیه در شکل ۷ قابل مشاهده است.

ویژگی های ۱۲ دانه روغنی غیرخوراکی که هم اکنون در ایران کشت شده و یا قابلیت کشت آن ها در ایران وجود دارد، در جدول ۱ آورده شده است.

شکل ۷ تصاویر گیاه بامیه (چپ)، دانه بامیه (وسط) و بیودیزل تولید شده از روغن بامیه (راست) [۷۹]
Figure 7 Image of okra plant (left), okra seeds (middle) and biodiesel produced from okra oil (right) [79]

و تولید بیودیزل با مواد غیرخوراکی مانند ضایعات کشاورزی می تواند این میزان را افزایش دهد [۴،۸۲]. محمدشیرازی و همکاران [۳۸] در سال ۲۰۱۴ مطالعات روی روغن پسماند حاصل از پخت و پز را با هدف تجزیه و تحلیل اقتصادی و انرژی حاصل از تولید بیودیزل را آغاز کردند. مشاهدات نشان دادند روغن پخت و پز بیشترین سهم از کل انرژی ورودی را دارد. با توجه به تجزیه و تحلیل اقتصادی فرایند تولید بیودیزل از پسماند روغن های پخت و پز، شاخص نسبت سود به هزینه برابر ۲/۰۸۱ بود. همچنین میانگین بازده خالص و بهره وری حاصل از بیودیزل تولیدی به ترتیب ۱/۲۸۹ دلار بر لیتر معادل ۰/۹۴۶ دلار بر کیلوگرم بودند که این نشان دهنده پتانسیل بالای پسماند روغن های پخت و پز برای تولید بیودیزل است.

۴-۲ ریز جلیک ها

جلیک ها، اندامواره هایی مانند گیاهان بوده که فتوسنتز

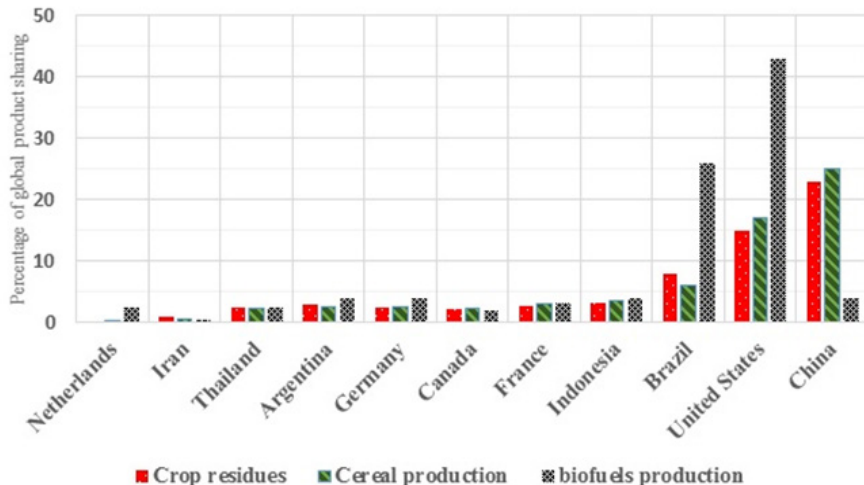
۳-۲ ضایعات و پسماندها

سالانه در حدود ۴ میلیارد تن مواد غذایی در جهان تولید می شود که از این مقدار حدود ۳۰ تا ۵۰ درصد در اثر شرایط و روش های نامناسب برداشت، حمل و نقل، ذخیره سازی، توزیع و مصرف، از بین می رود. در ایران نیز از حدود ۱۰۰ میلیون تن انواع محصولات کشاورزی تولید شده، به طور میانگین بیش از ۱۶ میلیون تن از آن ها به صورت ضایعات از چرخه مصرف خارج می شود. این مقدار ضایعات معادل محصولات تولید شده در سطحی معادل یک میلیون هکتار (۱۲ درصد سطح زیر کشت محصولات آبی) اراضی کشور است [۸۱].

سالانه در ایران چندین میلیون تن محصولات باقیمانده (Residue) (ضایعات و زائدات کشاورزی) تولید می شود و همین مورد موجب افزایش ضایعات کشاورزی شده است؛ البته بیشتر آن ها سوزانده می شوند [۸۲]. مطابق آمار رسمی، در حدود ۱۷ تا ۲۰ درصد محصولات کشاورزی کشور به پسماند تبدیل می شوند. سهم جهانی ایران

جدول ۱ مقایسه دانه‌های غیر خوراکی بی‌دیزل
Table 1 Comparison of non-edible biodiesel seeds

Product	Percentage of available oil (percentage)	Major type of oil	Soap Number (mg KOH / g)	Oil viscosity (mm ² / s)	Spring planting period (days)	Specific weight of oil at 60 degrees Fahrenheit (kg / l)	Oil yield per hectare (Kg Oil / ha)	Cultivation area (ha)	Some areas are cultivated or have cultivation potential	Sulfur (percentage)	Biodiesel efficiency of oil (percentage)
Castor	46-55	Ricinoleic acid	176-187	297	140-190	0.926	1188	cultivation potential	West Azerbaijan, Hamedan, Semnan	0.0119	92-94 [47]
Camelina Sativa	~50	Linoleic acid alpha-Linolenic acid	185-194	33	90-120	0.912	490	35	Qazvin, Chaharmahal and Bakhtiari, Bushehr, Fars, Kermanshah	0.0089	50 <[59]
Linseed	35-45	Linoleic acid	180-196	27.7	90-150	0.873	402	cultivation potential	Wet areas of the north of the country	0.003	85-89 [47]
Salicornia	37.9	alpha-Linolenic acid Unsaturated fat	178-189	31.6	200-215	0.905	600	180	Hormozgan, Bushehr, Ker- man, Sistan and Baluchestan, West Azerbaijan	-	45-55 [56]
Safflower	~45	C 18:30 Oleic acid	186-203	31.3	100-150	0.882	653	15038	Almost all parts of the country	0.000332	86 [47]
Aloe Vera	20-22	Folate	220-260	~25	180	1.2	4500	115000	Almost all parts of the country	-	-
Crambe	30-51	Erucic acid	160-175	53.6	-	0.9	589	Mostly self-grown	Dry and waterlogged areas	-	70-85 [66]
Artichoke	~25	Oleic acid alpha-Linolenic acid	194	95.2	240-270	0.916	530	7	Western regions of the country, Isfahan, Hamedan, Qazvin	-	79 [80]
Calendula Officinalis	~35	Phenolic acid	116.8	-	90-100	-	256	23	Isfahan, Mazandaran, Fars	-	50 <[59]
Salvia Lerifolia	50-56	alpha-Linolenic acid Oleic acid	160	34	160	0.905	3348	Mostly self-grown	South Khorasan, Semnan, Isfahan, Fars, Chaharmahal and Bakhtiari	-	86-97 [73]
Calotropis Procera	~ 21-26	alpha-Linolenic acid Oleic acid	196	36.58	120-130	0.912	-	Mostly self-grown	South Khorasan, Sistan and Baluchestan, South Kerman, Hormozgan, Fars, Khuzestan, Bushehr	-	-
Okra	~2.2	alpha-Linolenic acid Palmitic acid Oleic acid	183-196	2.3	60	0.547	325	1038	Khuzestan, Isfahan, Khorasan	-	90-93 [79]

شکل ۸ سهم باقی مانده محصولات زراعی، تولید غلات و تولید سوخت‌های زیستی در ایران و ۱۰ کشور برتر تولیدکننده سوخت زیستی در جهان [۸۲]
Figure 8 The share of crop residues, cereal production, and biofuels production in Iran and the top 10 biofuel producers in the world [82]

نیاز بیودیزل کشور (تا ۵۰ درصد) را برآورده سازد [۸۴]. در جدول ۲ داده‌های مقایسه‌ای بین دو نوع ریز جلبک به عنوان دو منبع خوراک مختلف و مساحت مورد نیاز برای کشت آن‌ها همراه با میزان بازدهی برای تولید ۵۰ درصد بیودیزل مورد نیاز ایران، ارائه شده است.

۳ نتایج و بحث

۳-۱ پتانسیل سنجی منابع غیر خوراکی

برای ارزیابی و پتانسیل سنجی دانه‌های روغنی و سایر منابع غیر خوراکی چندین پارامتر مهم وجود دارند. اولین پارامتر اثرگذار، درصد روغن موجود در دانه‌های روغنی است. هر چه این درصد بالاتر باشد، دست‌یابی آسان‌تر و ارزان‌تر به منابع اولیه، بیشتر است. همان‌گونه که انتظار می‌رود، میزان روغن در دانه‌های روغنی غیر خوراکی متفاوت است که می‌تواند یکی از معیارهای مناسب برای انتخاب نوع دانه غیر خوراکی برای کشت و تولید بیودیزل محسوب شود. البته این معیار در کنار معیارهای دیگری مانند بازده بیودیزل تولیدی، بازدهی روغن در هر هکتار، عدد صابونی شدن (جهت تعیین سهولت جداسازی بیودیزل تولیدی)، گرانروی و طول دوره کشت معتبر بوده و منجر به ارائه

می‌کنند و بر اساس اندازه و مورفولوژی به دودسته اصلی جلبک‌های دریایی و ریز جلبک طبقه‌بندی می‌شوند. مطالعات روی آن‌ها از سال ۱۹۷۰ آغاز شده؛ اما هزینه و محدودیت‌های فنی مانع از گسترش آن‌ها شد. امروزه مطالعات روی این مواد به‌عنوان خوراک بیودیزل توسعه یافته است. برخلاف سایر محصولات، جلبک‌ها به سرعت رشد کرده و اغلب آن‌ها غنی از روغن هستند. معمولاً میزان روغن آن‌ها بین ۱۵ تا ۷۵ درصد وزن زیست‌توده خشک است [۸۴]. بیودیزل تولیدی از ریز جلبک‌ها می‌توانند تا بیش از ۹۰ درصد بازده و خلوص را دارا باشند. ریز جلبک‌ها می‌توانند تا ۲۵۰ برابر سویا در یک هکتار تولید بیودیزل داشته باشند [۸۵]. طبق آمارها در سال ۱۳۹۴، برای جایگزینی کل دیزل مصرفی ایران با بیودیزل، به ۳۶/۵ میلیون مترمکعب بیودیزل نیاز بوده است [۸۶]. استفاده از محصولات زراعی خوراکی، پسماند روغن‌های پخت‌وپز [۸۷، ۸۸]، ضایعات کشاورزی و چربی حیوانات، قادر به پاسخگویی به این میزان نیاز نیستند. با استفاده از میکرو جلبک‌ها این راهکار تا حد زیادی تغییر کرده تا جایی که اختصاص ۰/۰۸ تا ۰/۱۹ درصد از کل زمین‌های زراعی کشور به کشت جلبک، می‌تواند بخش قابل توجهی از

جدول ۲ مقایسه دو نوع ریز جلبک به‌عنوان منبع تولید بیودیزل در ایران [۸۴]

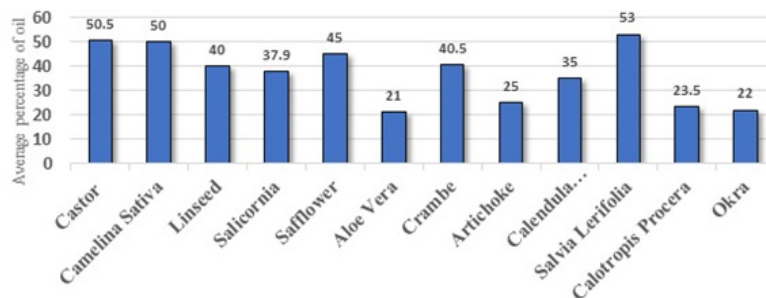
Table 2 Comparison of two types of microalgae as a source of biodiesel production in Iran [84]

Product	Oil Yield ¹ (liter per hectare)	Land area required to produce %50 of the country's biodiesel	Percentage of land required to produce %50 of the country's biodiesel required from all of Iran's arable land
Microalgae (type one) ²	136900	0.13	0.08
Microalgae (type two) ³	58700	0.31	0.18

1 Oil yield based on biomass productivity in photo bioreactor; 2 70% (by weight) of oil in biomass; 3 30% (by weight) of oil in biomass

در این شکل مشاهده می‌شود، منابعی همچون آلوئه‌ورا و دانه‌های نوروزک و کرچک دارای بازدهی روغن بالایی در هر هکتار هستند. در این میان، گیاهان دیگری مانند گلرنگ، سالیکورنیا، گل سپیده و بزرک نیز دارای بازدهی مناسبی برای کشت و استخراج روغن هستند. شایان گفتن است که گیاه آلوئه‌ورا دارای میزان بازدهی بالایی بوده اما مشکلات این گیاه در تولید بیودیزل مانند عدد صابونی‌شدن بالا موجب شده تا استقبال از این گیاه نسبت به سایر منابع تولید بیودیزل، کاهش یابد.

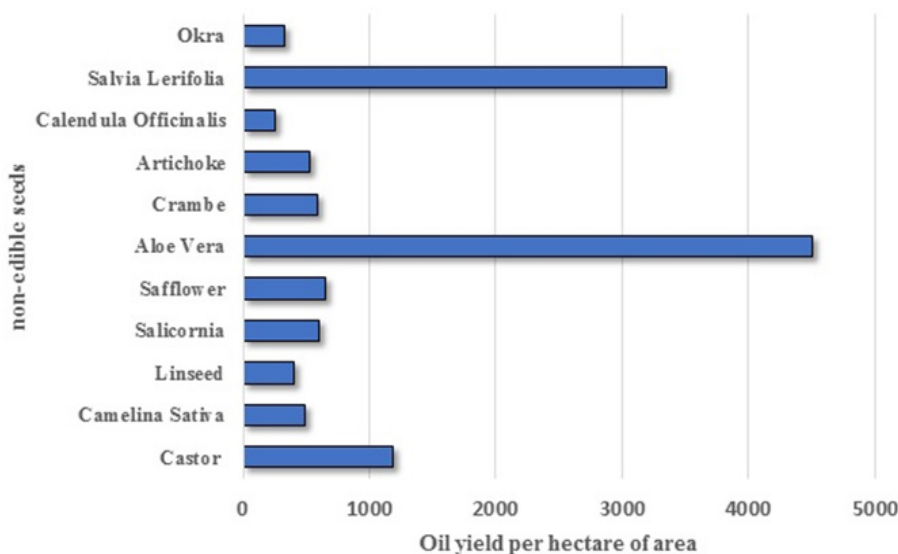
دیدگاه جامعی برای تولید بیودیزل می‌شود. دانه‌های مختلف با توجه به ساختار و بافت آن‌ها، درصد‌های روغن متفاوتی دارند. با توجه به شکل ۹ برخی دانه‌ها همچون کرچک، کتان کش و نوروزک دارای ۵۰ درصد یا بیش‌تر روغن بوده که از این لحاظ نسبت به سایر دانه‌ها مناسب‌تر هستند. همچنین برخی دانه‌ها همانند بزرک، سالیکورنیا، گلرنگ، گل سپیده و گل همیشه‌بهار نیز دارای درصد روغن مناسبی هستند. همان‌گونه که بیان شد، بررسی درصد روغن موجود در دانه به‌تنهایی نمی‌تواند تعیین‌کننده پتانسیل دانه

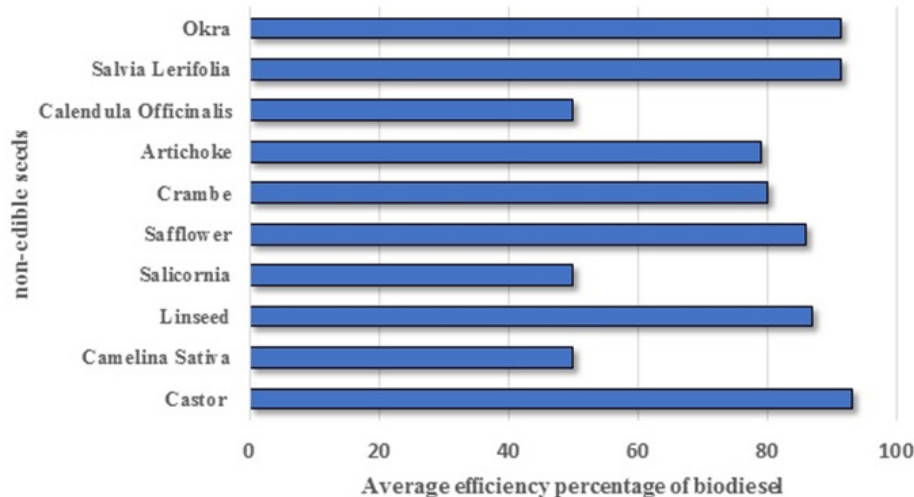
شکل ۹ میانگین درصد روغن موجود در دانه‌های مختلف گیاهان غیرخوراکی
Figure 9 Average percentage of oil in different seeds of non-edible plants

سومین پارامتر اثرگذار، بازده بیودیزل تولیدی از هر دانه غیرخوراکی است که می‌تواند به‌عنوان معیاری تأییدکننده برای پتانسیل سنجی منابع غیرخوراکی در نظر گرفته شود. این بازده برای گیاهان تحت بررسی در شکل ۱۱ ارائه شده است. از این شکل نیز مشاهده می‌شود که بازده بیودیزل تولیدی برای دانه‌هایی همچون کرچک، نوروزک و بامیه بالای ۹۰ درصد و برای بزرک، گلرنگ، گل سپیده و کنگر فرنگی بین ۵۰

غیرخوراکی باشد. تمایل نداشتن دولت و کشاورزان به اختصاص زمین‌های زراعی جهت کشت دانه‌های غیرخوراکی موجب می‌شود تا کشت گیاهان غیرخوراکی که در سطح کمتر، میزان روغن بیشتری از آن‌ها استخراج می‌شود، پراهمیت‌تر جلوه کنند. به همین دلیل، میزان بازدهی روغن در هر هکتار به‌عنوان دومین پارامتر اثرگذار بر پتانسیل سنجی برای منابع مختلف در شکل ۱۰ نشان داده شده است. همان‌گونه که

شکل ۱۰ بازدهی روغن در هر هکتار از سطح زیرکشت دانه‌های مختلف غیرخوراکی
Figure 10 Oil yield per hectare of area under cultivation of different non-edible seeds

شکل ۱۱ میانگین درصد بازده بیودیزل تولیدی از دانه‌های مختلف غیر خوراکی
Figure 11 Average efficiency percentage of biodiesel produced from different non-edible seeds

تولید بیودیزل است. از سوی دیگر، همان‌گونه که بیان شد، استفاده از ضایعات و پسماندهای کشاورزی و همچنین استفاده از پسماندهای روغن پخت‌وپز، دو پتانسیل دیگر تولید بیودیزل محسوب می‌شوند. میزان پسماندهای روغن پخت‌وپز در ایران سالانه بیش از ۳۰۰ هزار تن و میزان ضایعات و پسماندهای گندم در کشور سالانه بیش از ۷/۵ میلیون تن است.

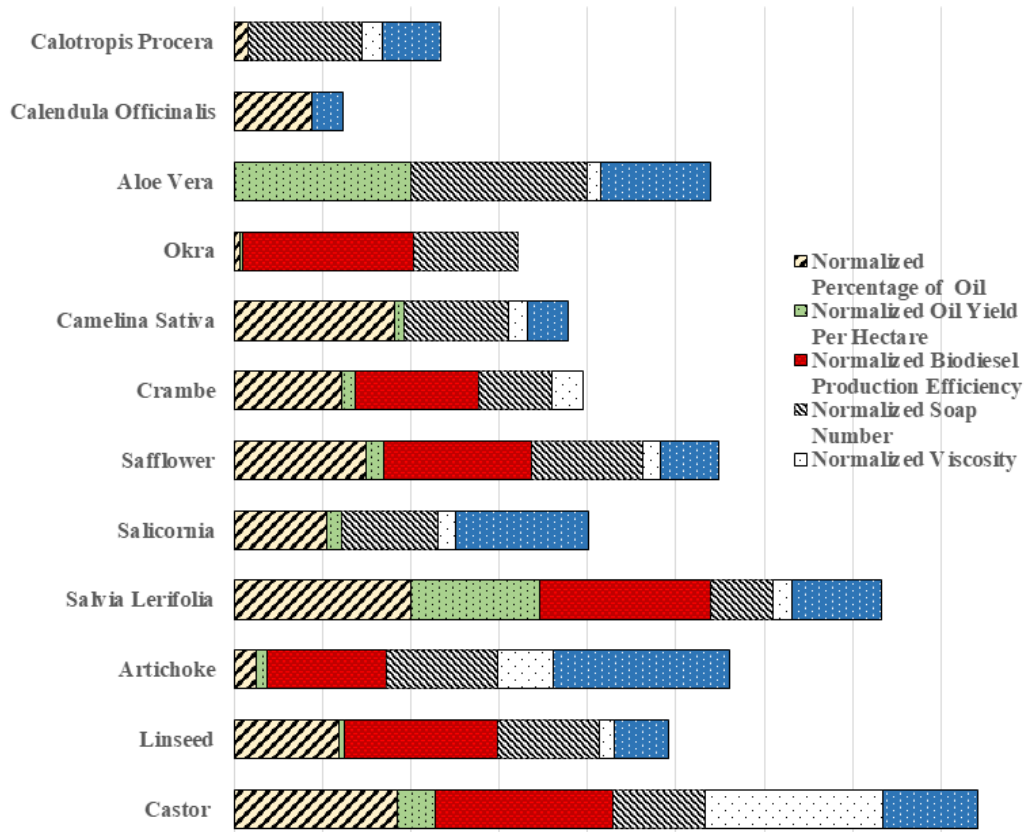
یکی دیگر از منابع معرفی‌شده ریزجلبک‌ها بوده که از پتانسیل خوبی برای تولید بیودیزل برخوردار هستند. در شکل ۱۳، مقایسه ریزجلبک‌ها با سه دانه غیر خوراکی منتخب (نوروزک، کرچک و گلرنگ) صورت پذیرفته است. همان‌گونه که پیش‌تر نیز اشاره شد، ریزجلبک‌های دارای بازدهی روغن معنادارتری در هر هکتار نسبت به سایر منابع غیر خوراکی بررسی‌شده است. همچنین در معیار اصلی دیگر که شامل درصد روغن موجود بوده، ریزجلبک‌های با ۷۵ درصد روغن موجود پیش‌تاز است. ریزجلبک‌های در مهم‌ترین معیار مورد بررسی (بازده بیودیزل تولیدی) نیز نسبت به سایر منابع عملکرد قابل قبولی داشته و باعث می‌شود با بررسی این سه معیار در کنار هم به توان از ریزجلبک‌ها به‌عنوان منبع غیر خوراکی خوبی برای تولید بیودیزل نام برد. شایان گفتن است سه معیار دوره کشت بهاره، گر انرژی و عدد صابونی‌شدن برای ریزجلبک‌ها بسیار متغیر بوده، اما به نظر می‌رسد معیارهای ذکر شده نیز برای ریزجلبک‌ها در مقایسه با سایر منابع قابل قبول و مناسب باشد.

۲-۳ تأثیر سیاست‌ها و مشوق‌های دولتی

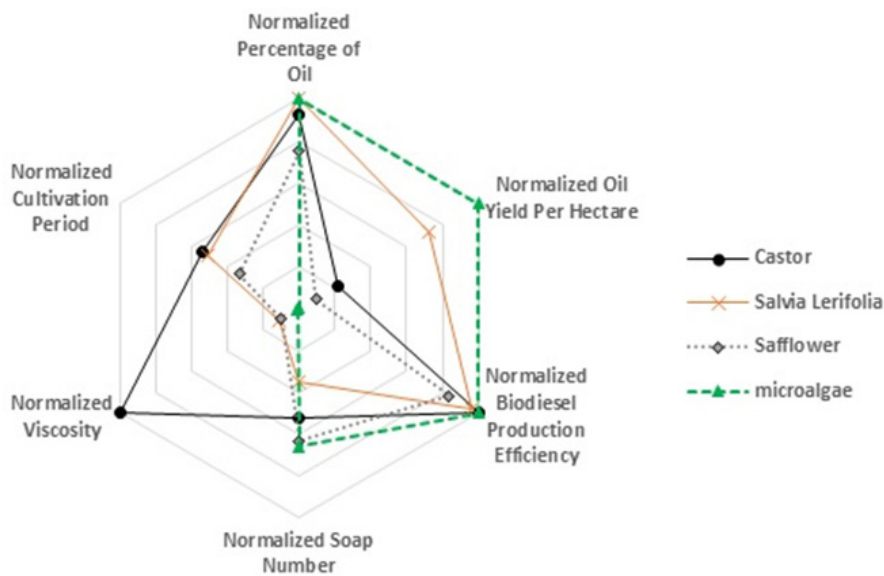
به‌طور کلی، سیاست‌های حوزه انرژی ممکن است شامل معاهدات بین‌المللی، قانون فعالیت‌های تجاری، مشوق‌هایی برای سرمایه‌گذاری، دستورالعمل‌های

تا ۹۰ درصد هستند. شایان گفتن است، گرچه بیودیزل تولیدی از گیاه بامیه دارای بازده بالایی است اما درصد روغن موجود در این گیاه نسبت به سایر دانه‌های معرفی‌شده کمتر و در حدود تنها ۲۰ درصد است. به‌منظور پتانسیل سنجی دقیق‌تر و درک بهتر تأثیر هم‌زمان شش پارامتر (۱) میانگین درصد روغن موجود در دانه، (۲) بازدهی روغن در هکتار، (۳) میانگین درصد بازده بیودیزل تولیدی، (۴) میانگین طول دوره کشت، (۵) میانگین عدد صابونی‌شدن، و (۶) گر انرژی، داده‌های جدول ۱ به صورت نرمال شده در شکل ۱۲ نمایش داده شده‌اند. برای نرمال‌سازی داده‌ها از روش تغییر مقیاس min-max بهره گرفته شده است. همان‌گونه که در شکل ۱۲ مشاهده می‌شود، برآیند شش عامل مورد نظر به خصوص سه عامل مهم اول نشان می‌دهد که دانه نوروزک پتانسیل بیشتری بخصوص به لحاظ درصد روغن موجود در دانه و بازدهی روغن در هر هکتار نسبت به سایر دانه‌ها دارد. پس از دانه نوروزک، دانه کرچک از پتانسیل خوبی برخوردار است و سپس دانه‌های گلرنگ و بزرک را می‌توان دانه‌های مناسب برای تولید بیودیزل معرفی نمود. در بین دو دانه دیگر نیز به ترتیب دانه‌های گل سپیده و کنگر فرنگی قابل بررسی و ارزیابی هستند.

به‌طور کلی با توجه به شش معیار ذکر شده می‌توان اظهار کرد که در میان گیاه‌های نامبرده، به ترتیب نوروزک و کرچک بیشترین پتانسیل برای تبدیل شدن به منبع غیر خوراکی بیودیزل را دارا هستند. دو گیاه گلرنگ و گل سپیده نیز به دلیل دارا بودن سطح زیرکشت بالا در کشور و دو گیاه بزرک و کنگر فرنگی به دلیل بازده مناسب، گزینه‌های خوبی برای تولید بیودیزل هستند. همچنین گیاه سالیکورنیا نیز علاوه بر دارا بودن درصد بالای روغن و بازده بالا، به دلیل نیاز بسیار اندک به آب و بیابان‌زدایی گزینه مناسبی برای

شکل ۱۲ مقایسه همزمان شش پارامتر نرمال شده (ن.ش.) دانه‌های غیر خوراکی مورد مطالعه در این پژوهش
 Figure 12 Simultaneous comparison of six normalized parameters of non-edible seeds studied in this study

شکل ۱۳ مقایسه پتانسیل سنجی ریزجلبک با دانه‌های غیر خوراکی منتخب
 Figure 13 Comparison of microalgae potential metering with selected non-edible seeds

خورشیدی، بادی و برق‌آبی است [۸۸].

۲-۲-۳ سیاست‌گذاری سوخت‌های تجدیدپذیر در ایران

در ایران، کمیته سوخت‌های زیستی کارگروه بیوتکنولوژی محیط‌زیست ستاد توسعه زیست‌فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به‌دنبال بهره‌مندی از منابع ضایعاتی داخل کشور برای تولید بیودیزل (گازوئیل زیستی) است.

در وزارت جهادکشاورزی نیز در سال ۱۳۹۷ کارگروه مدیریت پسماند و کاهش ضایعات محصولات کشاورزی در معاونت امور باغبانی این وزارت‌خانه تشکیل شده است. هدف این کارگروه برنامه‌ریزی برای افزایش بهره‌وری و ایجاد ارزش افزوده تولیدات باغی کشور است [۸۹]. برنامه‌های وزارت جهادکشاورزی در طول برنامه‌های توسعه چهارم (۱۳۸۹-۱۳۸۴) و پنجم (۱۳۹۰-۱۳۹۴) در حوزه صنایع تبدیلی و تکمیلی محصولات کشاورزی عبارت بوده‌اند از [۹۰]:

- در راستای اهداف کمی، پیش‌بینی شده بود که در برنامه چهارم توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی، درصد ضایعات کشاورزی باید به نصف کاهش یابد. البته پیش‌بینی کاهش ضایعات در برنامه پنجم توسعه به‌ترتیب فوق‌صورت نگرفته است.

- در سال‌های پایانی برنامه چهارم، سند مدیریت کاهش ضایعات برای استفاده در برنامه پنجم توسعه تهیه و مقرر شد برای اجرای این سند در سال‌های برنامه پنجم توسعه، اقدامات مطالعاتی و اجرایی لازم برنامه‌ریزی و عملیاتی شوند.

حال در صورتی که دولت و حاکمیت سیاست‌های مذکور را نیز برای دانه‌های غیرخوراکی در نظر گرفته و اعمال کند، می‌توان رونق استفاده از دانه‌های غیرخوراکی برای تولید بیودیزل را انتظار داشت. همچنین مرور تجربه کشورهای دیگر در این عرصه (مثلاً تجربیات کشور هندوستان در زمینه بیوگاز) نیز کمک شایانی به‌سرعت گرفتن فعالیت‌ها و پرهیز از آزمون و خطاهای پرهزینه می‌نماید.

نهاد متولی دیگر در این حوزه، وزارت نفت است. در چشم‌انداز صنعت نفت و گاز ایران در افق ۱۴۰۴ اهداف متنوعی ذکر شده است که برخی از آنان در جهت اصلاح الگوی مصرف، استفاده از انرژی‌های نو و تجدیدپذیر و برخی دیگر در راستای تعیین میزان تولید و صادرات است؛ مجلس شورای اسلامی ایران، قوانینی را در ارتباط با سیاست‌گذاری انرژی در کشور تصویب کرده است. یکی از این قوانین به شرح زیر است: وزارت نفت مکلف است به‌منظور مدیریت تقاضا و اجرای سیاست‌های مرتبط با بهینه‌سازی مصرف سوخت در بخش‌های مختلف مصرف، کمک به توسعه کاربرد انواع فناوری‌های نوین تبدیل انرژی

تولید انرژی، تبدیل و استفاده از انرژی، مالیات بر مصرف انرژی و مواردی از این دست باشند. در ایران با توجه به قیمت ارزان انرژی و سوخت، به‌ویژه سوخت‌های فسیلی، سیاست‌های انرژی فعلی بر مسائل محیط‌زیستی از جمله فناوری‌های دوست‌دار محیط‌زیست برای افزایش عرضه انرژی و تشویق تولید انرژی پاک، استفاده کارآمدتر از انرژی، جلوگیری از آلودگی هوا، اثرات گلخانه‌ای (عمدتاً کاهش انتشار کربن دی‌اکسید)، گرم شدن کره زمین و تغییرات آب‌وهوا متمرکز شده‌اند. بدیهی است تصمیم‌گیری مدیران ارشد و سیاست‌های انرژی کشور به‌طور مستقیم بر توسعه و پیشرفت صنعت بیودیزل اثرگذار هستند. ساختار دولت به‌ویژه وزارتخانه‌های نفت، نیرو و جهاد کشاورزی و نیز سازمان حفاظت محیط‌زیست، نقش اساسی در تعیین این خط سیر دارند. از طرف دیگر، با توجه به این‌که استفاده از دانه‌های خوراکی برای تولید بیودیزل ممکن است موجب کمبود منابع غذایی و افزایش قیمت آن‌ها شود، توصیه می‌شود که سیاست‌گذاران با هدف جهت‌دهی به توسعه استفاده از دانه‌های غیرخوراکی کمک کنند.

۱-۲-۳ سیاست‌گذاری سوخت‌های تجدیدپذیر در کشورهای جهان

کشور آلمان یکی از کشورهای پیشرو در عرصه سیاست‌گذاری و حمایت از سوخت‌های تجدیدپذیر است [۴۱]. قانون منابع سوخت‌های تجدیدپذیر در سال ۲۰۰۰ تصویب و اجرایی شد که محورهای مهم این قانون سیاست تشویق نیروگاه‌های تولید انرژی‌های تجدیدپذیر، تعیین مالیات‌های مناسب انرژی، نظام تبادل نشر محدود و تعیین تعرفه‌های تشویقی در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیری همچون انرژی خورشیدی، بادی، آبی و زیست‌توده است.

گزارشی در سال ۲۰۰۸ میلادی منتشر شد که نشان می‌دهد، هند دارای سومین و بزرگترین محدوده محیط‌زیستی در جهان بوده و استفاده از آن در حال حاضر دو برابر ظرفیت زیستی این کشور است. پیش‌بینی می‌شود که اقتصاد آن طی دو دهه آینده ۷ تا ۸ درصد رشد کند. هند احتمالاً تنها کشوری در جهان است که یک وزارت‌خانه کامل و اختصاصی برای تولید انرژی از منابع انرژی تجدیدپذیر دارد. این وزارت‌خانه عمدتاً مسئول تحقیق و توسعه، حفاظت از مالکیت معنوی و همکاری بین‌المللی، ارتقا و هماهنگی در منابع انرژی تجدیدپذیر مانند انرژی باد، آبی کوچک، بیوگاز و انرژی خورشیدی است. دولت هند در حال گسترش استفاده از اتانول ساخته شده از نیشکر، بیوگاز حاصل از فاضلاب مناطق روستائی و بیودیزل ساخته شده از درختان موجود در آن کشور (از قبیل *Jatropha*، *Karanja*، و *Mahua*) است. علاوه بر این، هند در حال تبدیل شدن به بازاری روبه‌رشد برای انرژی‌های

پسماند روغن‌های پخت‌وپز، این مورد نیز یکی دیگر از پتانسیل‌های بالقوه‌ای است که با مدیریت آن می‌توان میزان زیادی از نیاز بیودیزل کشور و هم دغدغه‌های ناشی از مشکلات محیط‌زیستی دفع این پسماندها را برطرف کرد.

- پیشنهاد استفاده از ریزجلیک‌ها به‌دلیل بازدهی بالای روغن در هر هکتار و بازدهی بالای بیودیزل تولیدی از آن، می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. همچنین اختصاص تنها ۰/۱۹ درصد از زمین‌های کشاورزی کشور یا شوره‌زارهای (منابع آب و خاک شور) موجود در کشور به کشت ریزجلیک، موجب پاسخگویی به بخشی از نیازهای بیودیزل می‌شود.
- با توجه به پتانسیل‌های کشاورزی در ایران، منطقی‌ترین و پایدارترین پیشنهاد برای تولید بیودیزل سرمایه‌گذاری‌های میان‌مدت و بلندمدت برای کشت برخی از دانه‌های روغنی غیرخوراکی است. در این خصوص باید الویت کشت با استفاده از آب‌های کم‌کیفیت و یا پس‌آب‌های حاصل از تصفیه خانه‌های شهری و صنعتی باشد تا کمتر سهم آب کشاورزی در تولید محصولات خوراکی تحت تأثیر تولید بیودیزل قرار گیرد. دانه‌های غیرخوراکی نوروزک، کرچک، گلرنگ و گل سپیده به‌دلیل بازدهی روغن زیاد و بازده بالای ۸۰ تا ۹۰ درصد تولید بیودیزل، از گزینه‌های جذاب در بین دانه‌های غیرخوراکی هستند. همچنین، گیاه سالیکورنیا با توجه به قابلیت بالای آن برای بیابان‌زدایی و جلوگیری از ریزگردها و پس از آن استفاده به‌عنوان خوراک بیودیزل، می‌تواند یکی دیگر از گزینه‌های جذاب محسوب شود. یکی دیگر از دانه‌های غیرخوراکی که پتانسیل کشت آن در ایران وجود داشته و با توجه به بازده بالای تولید بیودیزل آن می‌توان از آن به‌عنوان یکی از منابع غیرخوراکی مناسب برای تولید بیودیزل در ایران نام برد، گیاه بزرک است.

با توجه به منابع معرفی‌شده و همچنین تصمیم‌گیری به موقع برای اعمال سیاست‌ها، حمایت‌ها و مشوق‌های دولتی، به نظر می‌رسد پتانسیل‌های لازم برای تولید بیودیزل ارزان قیمت در ایران و جایگزینی آن به‌عنوان سوخت پایدار، طی برنامه مدون میان‌مدتی وجود داشته باشد.

در بخش‌های مختلف مصرف، کاهش هزینه‌های دراز مدت ناشی از تقاضای انرژی، تدوین معیارها، ضوابط و دستورالعمل‌های مرتبط با بهینه‌سازی مصرف انرژی و جایگزینی اقتصادی حامل‌های انرژی، همراه با توسعه به‌کارگیری پتانسیل‌های محلی انرژی و انرژی‌های تجدیدپذیر نسبت به اصلاح اساسنامه و وظایف شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت اقدام کند [۹۱]. همچنین مطابق قانون برنامه ششم توسعه (۱۳۹۵-۱۳۹۹) انرژی زیستی - بند ۳۸ ماده «ص»، وزارت نفت مکلف است ۱ درصد از اعتبارات طرح‌های توسعه‌ای سالیانه شرکت‌های تابعه خود را جهت توسعه و به‌کارگیری انرژی‌های تجدیدپذیر اختصاص دهد [۹۲].

۴ نتیجه‌گیری

عواملی مانند نگرانی‌های ناشی از تأمین انرژی پایدار، افزایش روز افزون تقاضای انرژی، مسائل محیط زیستی، کاهش انتشار کربن دی‌اکسید، افزایش جمعیت و شهرنشینی، گسترش صنایع و توسعه حمل‌ونقل در کشور، همگی ضرورت توجه ویژه به سوخت‌های پاک و تجدیدپذیر در ایران را نشان می‌دهند. از سوی دیگر، وجود منابع کشاورزی و وجود زیرساخت‌های توسعه آن به‌ویژه برای منابع غیرخوراکی همگی باعث می‌شود تا بیودیزل به‌عنوان سوختی پاک و پایدار که قابلیت جایگزینی با بخشی از سوخت دیزل و پاسخگویی نیازهای کشور را دارد، مطرح باشد؛ اما تا امروز برنامه جامع و مدونی برای تولید بیودیزل در ایران وجود نداشته است. به نظر می‌رسد یکی از دلایل این امر، عدم وجود برنامه برای تأمین منابع اولیه ارزان قیمت است. دلیل دیگر، نگرانی مسئولین و مدیران از کمبود مواد غذایی در کشور است که بر اثر استفاده از منابع خوراکی برای تولید بیودیزل بوجود خواهد آمد. با وجود این که منابع تولید بیودیزل بسیار وسیع است، اما مطالعات نشان می‌دهند منابع غیرخوراکی نسبت به منابع خوراکی ارزان‌تر بوده و همچنین استفاده از منابع غیرخوراکی نگرانی‌ها برای تهدید صنایع غذایی را هم برطرف می‌کند. بنابراین لزوم جایگزینی منابع غیرخوراکی به‌جای منابع خوراکی برای توسعه صنعت بیودیزل در ایران، احساس می‌شود. بر اساس آمار منتشر شده در سال ۱۳۹۴ برای حذف کامل دیزل مصرفی کشور و جایگزین کردن بیودیزل با آن، به ۳۶/۵ میلیون مترمکعب بیودیزل نیاز است. باهدف تولید بیودیزل با منابع غیرخوراکی می‌توان چند پیشنهاد زیر را ارائه داد:

- استفاده از ضایعات و زائدات کشاورزی یکی از پیشنهادهایی است که پتانسیل آن هم اکنون در کشور موجود است و تنها مستلزم مدیریت درست و هدایت آن‌ها به سمت تولید بیودیزل است.
- با توجه به وجود بیش از ۳۰۰ هزار تن

مراجع

- [1] World Energy Council, World Energy Issues Monitor, London, 2017.
- [2] Deputy of Research and Human Resources, Information Technology and Statistics Office, Monthly Report on Water and Electricity Industry Statistics in March 2017, [Http://Isn.Moe.Gov.Ir/Getattachment/Eb0084de962-e46-aa-A95c8269-cec945c0/](http://Isn.Moe.Gov.Ir/Getattachment/Eb0084de962-e46-aa-A95c8269-cec945c0/), available in 15 Jun 2019.
- [3] Bakhoda H., Almassi M., Moharamnejad N. Moghaddasi R. and Azkia M., Energy Production Trend in Iran and its Effect on Sustainable Development, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 1339-1335, 16 2012.
- [4] Hosseini S. E., Andwari A. M., Wahid M. A. and Bagheri G., A Review on Green Energy Potentials in Iran, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2013, 545-533, 27.
- [5] Ghobadian B., Liquid Biofuels Potential and Outlook in Iran, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2012, 4384-4379, 16.
- [6] Maleki M., Solvent Production of Biodiesel in a Semi-Industrial Micro-Reactor Pilot Using a Homogeneous Catalyst, Faculty of Energy, BSc Thesis, Kermanshah University of Technology, September 2017.
- [7] Buyukkaya E., Effects of Biodiesel on A DI Diesel Engine Performance, Emission And Combustion Characteristics, *Fuel*, -3099, 89 2010, 3105.
- [8] Mohadesi M., Aghel B., Maleki M. and Ansari A., Biodiesel Production Using Recycled Edible Oil in a Micro Pilot, Fifth International Conference on Applied Research in Chemistry and Chemical Engineering With Emphasis on Iranian Indigenous Technologies, 2018.
- [9] Brennan L. and Owende P., Biofuels from Microalgae—A Review of Technologies for Production, Processing, and Extractions of Biofuels and Co-Products, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 577-557, 14 2010.
- [10] Obernberger I., Biedermann F., Widmann W. and Riedl R., Concentrations of Inorganic Elements in Biomass Fuels and Recovery in The Different Ash Fractions, *Biomass And Bioenergy*, 1997, 224-211, 12.
- [11] Ambat I., Srivastava V. and Sillanpää M., Recent Advancement in Biodiesel Production Methodologies Using Various Feedstock: A Review, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2018, 369-356, 90.
- [12] Singh D., Sharma D., Soni S. L., Sharma S., Kumar Sharma P. and Jhalani A., A Review on Feedstocks, Production Processes, and Yield for Different Generations of Biodiesel, *Fuel*, 262 2020, 116553.
- [13] Madadi M., Abbas A. and Zahoor, Green Biodiesel Production Potential From Oil Seeds in Iran, *International Journal of Life-Sciences Scientific Research*, 14]. 2017, 904-895, 3].
- Nejad A. S. and Zahedi A. R., Optimization of Biodiesel Production as A Clean Fuel for Thermal Power Plants Using Renewable Energy Source, *Renewable Energy*, 2018, 374-365, 119.
- [15] Somnuk K., Soysuwan N. and Prateepchaikul G., Continuous Process for Biodiesel Production From Palm Fatty Acid Distillate (PFAD) Using Helical Static Mixers as Reactors, *Renewable Energy*, 110-100, 131 2018.
- [16] Jindapon W. and Ngamcharussrivichai, C., Heterogeneously Catalyzed Transesterification of Palm Oil With Methanol to Produce Biodiesel Over Calcined Dolomite: The Role of Magnesium Oxide, *Energy Conversion and Management*, 2018, 1321-1311, 171.
- [17] Xie W., Han Y. and Wang H., Magnetic Fe₃O₄ / MCM41- Composite-Supported Sodium Silicate as Heterogeneous Catalysts for Biodiesel Production, *Renewable Energy*, 125 2018, 681-675.
- [18] Dehghani Soufi M., Ghobadian B., Atashgaran M., Mousavi S. M. and Najafi, G., Biolubricant Production From Edible and Novel Indigenous Vegetable Oils: Mainstream Methodology, and Prospects and Challenges in Iran, *Biofuels, Bioproducts and Biorefining*, 13 2019, 849-838.
- [19] Mohammadi F., Rahimi M., Parvareh A., Feyzi M. and Faizi M., Biodiesel Production From Soybean Oil Using Ionic Liquid as A Catalyst in A Microreactor, *Iranian Journal of Chemistry and Chemical Engineering*, 2018, 114-102, 15.
- [20] López-Guajardo E., Ortiz-Nadal E., Montesinos-Castellanos A., Nigam D. P. K. and Nigam K. D. P., Process Intensification of Biodiesel Production Using A Tubular Micro-Reactor (TMR): Experimental and Numerical Assessment, *Chemical Engineering Communications*, 2015, 563-557, 204.

- [21] Tran D. T., Chang J. S. and Lee D. J., Recent Insights Into Continuous-Flow Biodiesel Production Via Catalytic and Non-Catalytic Transesterification Processes, *Applied Energy*, 2017 ,409–376 ,185.
- [22] Lin L., Cunshan Z., Vittayapadung S., Xiangqian S. and Mingdong D., Opportunities and Challenges for Biodiesel Fuel, *Applied Energy*, 2011 ,1031–1020 ,88.
- [23] Demirbas A., Progress and Recent Trends in Biodiesel Fuels, *Energy Conversion and Management*, 2009 ,34–14 ,50.
- [24] Enweremadu C. C. and Mbarawa M. M., Technical Aspects of Production and Analysis of Biodiesel from Used Cooking Oil—A Review, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2009 ,2224–2205 ,13.
- [25] Issariyakul T. and Dalai A. K., Biodiesel From Vegetable Oils, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2014 ,471–446 ,31.
- [26] Demirbas A., Bafail A., Ahmad W. and Sheikh M., Biodiesel Production From Non-Edible Plant Oils, *Energy Exploration & Exploitation*, 2016 ,318–290 ,34.
- [27] Veljković V. B., Biberdžić M. O., Banković-Ilić I. B., Djalović I. G., Tasić M. B., Nježić Z. B. and Stamenković O. S., Biodiesel Production From Corn Oil: A Review, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2018 ,548–531 ,91.
- [28] Maghami M., Sadrameli S. M. and Ghobadian B., Production of Biodiesel From Fishmeal Plant Waste Oil Using Ultrasonic and Conventional Methods, *Applied Thermal Engineering*, 2015 ,579–575 ,75.
- [29] Alptekin E., Canakci M. and Sanli H., Biodiesel Production From Vegetable Oil and Waste Animal Fats in a Pilot Plant, *Waste Management*, 2014 ,21054–2146 ,34.
- [30] Šánek L., Pecha J., Kolomazník K. and Bařinová M., Pilot-Scale Production of Biodiesel From Waste Fats and Oils Using Tetramethylammonium Hydroxide, *Waste Management*, 2016 ,637–630 ,48.
- [31] Zhou D., Qiao B., Li G., Xue S. and Yin J., Continuous Production of Biodiesel From Microalgae by Extraction Coupling With Transesterification Under Supercritical Conditions, *Bioresource Technology*, -609 ,238 2017 ,615.
- [32] Wahidin S., Idris A., Yusof N. M., Kamis N. H. H. and Shaleh S. R. M., Optimization of The Ionic Liquid-Microwave Assisted One-Step Biodiesel Production Process From Wet Microalgal Biomass, *Energy Conversion and Management*, 2018 ,1404–1397 ,171.
- [33] Hidalgo P., Ciudad G., Schober S., Mittelbach M. and Navia R., Improving The FAME Yield of In Situ Transesterification From Microalgal Biomass Through Particle Size Reduction and Cosolvent Incorporation, *Energy And Fuels*, 2015 ,832–823 ,29.
- [34] Borah M. J., Devi A., Saikia R. A. and Deka D., Biodiesel Production From Waste Cooking Oil Catalyzed By In-Situ Decorated Tio2 on Reduced Graphene Oxide Nanocomposite, *Energy*, 2018 ,889–881 ,158.
- [35] Mohadesi M., Aghel B., Maleki M. and Ansari, A., The Use of KOH/Clinoptilolite Catalyst in Pilot of Microreactor for Biodiesel Production From Waste Cooking Oil, *Fuel*, 263 2020 ,116659.
- [36] Mohadesi M., Aghel B., Maleki M. and Ansari A., Study of The Transesterification of Waste Cooking Oil for The Production of Biodiesel in A Microreactor Pilot: The Effect of Acetone as The Co-Solvent, *Fuel*, 117736 ,273 2020.
- [37] Borah M. J., Devi A., Saikia R. A. and Deka, D., Biodiesel Production From Waste Cooking Oil Catalyzed by In-Situ Decorated Tio2 on Reduced Graphene Oxide Nanocomposite, *Energy*, 2018 ,889–881 ,158.
- [38] Mohammadshirazi A., Akram A., Rafiee S. and Bagheri Kalhor E., Energy and Cost Analyses of Biodiesel Production From Waste Cooking Oil, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2014 ,49–44 ,33.
- [39] Monteiro M. R., Kugelmeier C. L., Pinheiro R. S., Batalha M. O. and Da Silva César A., Glycerol From Biodiesel Production: Technological Paths for Sustainability, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2018 ,122–109 ,88.
- [40] Srivastava A. and Prasad R., Triglycerides-Based Diesel Fuels Anjana, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 4 2000 ,133–111.
- [41] Go A. W., Sutanto S., Ong L. K., Tran-Nguyen P. L., Ismadji S. and Ju Y.-H., Developments in In-Situ (Trans) Esterification for Biodiesel Production: A Critical Review, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2016 ,305–284 ,60.
- [42] Thakkar K., Shah K., Kodgire P. and Kachhwaha S. S., In-Situ Reactive Extraction of

- Castor Seeds for Biodiesel Production Using The Coordinated Ultrasound – Microwave Irradiation: Process Optimization and Kinetic Modeling, *Ultrasonics Sonochemistry*, 14–6, 50 2018.
- [43] Keera S. T., Sabagh S. M., El and Taman A. R., Castor Oil Biodiesel Production and Optimization, *Egyptian Journal of Petroleum*, 2018.
- [44] Baskar G., Selvakumari I. A. E. and Aiswarya R., Biodiesel Production From Castor Oil Using Heterogeneous Ni Doped ZnO Nanocatalyst, *Bioresource Technology*, 250 2018 ,798–793.
- [45] Chakrabarti M. H. and Ahmad R., Trans Esterification Studies on Castor Oil as A First Step Towards Its Use in Bio Diesel Production, *Pakistan Journal of Botany*, 1157–1153 ,40 2008.
- [46] Meneghetti S. M. P., Meneghetti M. R., Wolf C. R., Silva E. C., Lima G. E. S., Coimbra M. D. A., Soletti J. I. and Carvalho S. H. V., Ethanolysis of Castor and Cottonseed Oil: A Systematic Study Using Classical Catalysts, *Journal of the American Oil Chemists Society*, 822–819 ,83 2006.
- [47] Ahmad M., Khan M., Zafar M. and Sultana S., *Practical Handbook on Biodiesel Production and Properties*, 2012.
- [48] Waraich E. A., Ahmed Z., Ahmad R., Yasin Ashraf M., Saifullah Naeem M. S. and Rengel Z., Camelina Sativa, A Climate Proof Crop, Has High Nutritive Value and Multiple-Uses: A Review, *Australian Journal of Crop Science*, 1551 7 2013 ,1559.
- [49] Pilgeram A. L., Sands D. C., Boss D., Dale N., Wichman D., Lamb P., Lu C., Kirkpatrick M., Thompson B. and Johnson D. L., Camelina Sativa , A Montana Omega3- and Fuel Crop, *Proceedings of the Sixth National Symposium Creating Markets for Economic Development of New Crops and New Uses*, 2007 ,131–129.
- [50] Hoseini S., Najafi G., Ghobadian B., Yusaf T. and Ebadi M., The Effects of Camelina “Soheil” as A Novel Biodiesel Fuel on The Performance and Emission Characteristics of Diesel Engine, *Applied Sciences*, 2018 ,1010 ,8.
- [51] General Office Of Cotton, Oilseeds, Industrial Plants And Tehran Rice Self-Sufficiency Plan, *Criteria, Indicators And Standards For Oilseed Production*, Tehran, 2010.
- [52] Stenberg C., Svensson M. and Johansson M., A Study of The Drying of Linseed Oils With Different Fatty Acid Patterns Using Rtir-Spectroscopy and Chemiluminescence (Cl), *Industrial Crops and Products*, 272–263 ,21 2005.
- [53] Hashemzadeh Gargari M. and Sadrameli S. M., Investigating Continuous Biodiesel Production From Linseed Oil in The Presence of A Co-Solvent and A Heterogeneous Based Catalyst in A Packed Bed Reactor, *Energy*, 148 2018 ,895–888.
- [54] Taherkhani M. and Sadrameli S. M. M., An Improvement and Optimization Study of Biodiesel Production From Linseed Via In-Situ Transesterification Using A Co-Solvent, *Renewable Energy*, 2018 ,794–787 ,119.
- [55] Austenfeld F., Nutrient Reserves of Salicomia Europaea Seeds, *Physiologia Plantarum*, 1986 ,450–446 ,68.
- [56] Desai P. D., Dave A. M. and Devi S., Alcoholysis of Salicornia Oil Using Free and Covalently Bound Lipase on to Chitosan Beads, *Food Chemistry*, 2006 ,199–193 ,95.
- [57] Ahmadi H., Norouzi J., Rahimi M. and Rahmatzade B., Extraction and Evaluation of Physicochemical Properties of Salicornia. *Journal of Nutrition Science and Food Industry*, 2016 ,74-67:(1)11.
- [58] Patel M. K., Pandey S., Brahmabhatt H. R., Mishra A. and Jha B., Lipid Content and Fatty Acid Profile of Selected Halophytic Plants Reveal a Promising Source of Renewable Energy, *Biomass And Bioenergy*, 2019 ,32–124:25.
- [59] Bart J. C., Palmeri N. and Cavallaro S., *Biodiesel Science And Technology From Soil To Oil*. *Animal Genetics*, 60] .2008]
- Safieddin Ardebili M., Ghobadian B., Najafi G. and Chegeni A., Biodiesel Production Potential From Edible Oil Seeds in Iran, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 3044–3041 ,15 2011.
- [61] Tahvildari K., Esmaili S. and Mehrdad Sharif A. A., Studying Some Effective Parameters on Transesterification Reaction to Produce Biodiesel From Safflower Oil Article, *International Journal of Agriculture and Crop Sciences*, 2013 ,297–292 ,5.
- [62] Hormozgan is the second producer of aloe vera in the country, <https://www.isna.ir/news/khalijefars15282-/>, available in 31 Nov 2019.

- [63] Isfahan Agricultural Jihad Organization, Statistics of Isfahan Chapter 4: Agriculture-Forestry-Fisheries, Isfahan, 2018.
- [64] Mohammadi H., Mahdianmahforouzi M. and Ashoornejad Gh., Feasibility Study of Aloe Vera Cultivation in Bushehr Province, Geographical Studies of Arid Regions, 10-9, 3, 2012, 17-1.
- [65] Mohammadpour H., Sadrameli S. M., Eslami F. and Asoodeh, A., Industrial Crops & Products Optimization of Ultrasound-Assisted Extraction of Moringa Peregrina Oil With Response Surface Methodology and Comparison With Soxhlet Method, Industrial Crops and Products, 2019, 116-106, 131.
- [66] Tavares G. R., Massa T. B., Gonçalves J. E., Da Silva C. and Dos Santos W. D., Assessment of Ultrasound-Assisted Extraction of Crambe Seed Oil for Biodiesel Synthesis by In Situ Interesterification, Renewable Energy, 111, 2017, 665-659.
- [67] Wang Y., Tang J., Chu C. and Tian J., A Preliminary Study on The Introduction and Cultivation of Crambe Abyssinica in China, an Oil Plant for Industrial Uses, Industrial Crops and Products, 2000, 52-47, 12.
- [68] De Aguiar C. M., Santos K. A., Sampaio S. C. and Martin C. A., Crambe Abyssinica Hochst. Oil. In Fruit Oils, Chemistry And Functionality, 2019, 450-433.
- [69] Encinar J. M., González J. F., Rodríguez J. J. and Tejedor A., Biodiesel Fuels From Vegetable Oils: Transesterification of Cynara C. Ardunculus L. Oils With Ethanol, Energy & Fuels, 2002, 450-443, 16.
- [70] National Forests And Rangelands Research Institute, Quantitative And Qualitative Identification of Active Ingredients of 553 Species of Iranian Medicinal and Aromatic Plants, 2015.
- [71] Smartt, J. and Haq, N., Domestication, Production and Utilisation of New Crops. International Centre for Underutilised Crops, Southampton, 1997.
- [72] Gholami A., Pourfayaz F., Hajinezhad A. and Mohadesi M., Biodiesel Production From Norouzak (Salvia Leriifolia) Oil Using Choline Hydroxide Catalyst in A Microchannel Reactor, Renewable Energy, 2019, 1001-993, 136.
- [73] Hajinezhad A., Abedi S., Ghobadian B. and Noorollahi Y., Biodiesel Production From Norouzak (Salvia Lerifolia) Seeds as an Indigenous Source of Bio Fuel in Iran Using Ultrasound, Energy Conversion and Management, 2015, 140-132, 99.
- [74] Hajinezhad A. and Katooli M. H., Study on Nutritional Values of a Novel Plant in Iran-Nowruzak- and Its Application in Producing Biofuels, Sustainable Chemistry and Pharmacy, 2018, 117-112, 10.
- [75] Rathore M. and Meena R., Potential of Utilizing Calotropis Procera Flower Biomass as A Renewable Source of Energy, J Phytol, -78 2, 2010, 83.
- [76] RadhaboyG., PugazhivadivuM., Ganeshan P. and Ramshankar P., Analysis of Thermo Chemical Behaviour of Calotropis Procera Parts for Their Potentiality, International Journal of Ambient Energy, 2019, 7-1, 0.
- [77] Sobral H., Batista D. A., Borges D. M. J. and Da S., Evaluation of Thermally Treated Calotropis Procera Fiber for The Removal of Crude Oil on The Water Surface, Materials (Basel), 2019, 3894, 12.
- [78] Barbosa M. O., De Almeida-Cortez J. S., Da Silva S. I. and De Oliveira A. F. M., Seed Oil Content and Fatty Acid Composition From Different Populations of Calotropis Procera (Aiton) W. T. Aiton (Apocynaceae), Journal of the American Oil Chemists Society, -1433, 91, 2014, 1441.
- [79] Moosavi S. A., Aghaalikhani M., Ghobadian B. and Fayyazi, E., Okra: A Potential Future Bioenergy Crop in Iran, Renewable and Sustainable Energy Reviews, 524-517, 93, 2018.
- [80] Jaliliantabar F., Ghobadian B., Carlucci A. P., Najafi G., Ficarella A., Strafella L., Santino A. and De Domenico S., Comparative Evaluation of Physical and Chemical Properties, Emission and Combustion Characteristics of Brassica, Cardoon and Coffee Based Biodiesels as Fuel in A Compression-Ignition Engine, Fuel, -156, 222, 2018, 174.
- [81] Mirmajidihashtjin A., Familmomen R. and Goudarzi F., Reducing Agricultural Waste The Main Strategy In Promoting Food Security, Agricultural Technical And Engineering Research Institute, Tehran, 2016.
- [82] Karimi Alavijeh, M., Yaghmaei, S., Biochemical Production Of Bioenergy From Agricultural Crops And Residue In Iran. Waste Management 2016, 394-52:375.
- [83] Mohadesi M., Aghel B., Maleki M. and

- Ansari A., Production of Biodiesel From Waste Cooking Oil Using a Homogeneous Catalyst: Study of Semi-Industrial Pilot of Microreactor, *Renewable Energy*, 2019 ,682-677 ,136.
- [84] Tabatabaei M., Tohidfar M., Jouzani G. S., Safarnejad M. and Pazouki M., Biodiesel Production From Genetically Engineered Microalgae: Future of Bioenergy in Iran, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 2011 ,1927-1918 ,15.
- [85] Sharif Hossain A. B., Salleh A., Boyce A. N., Chowdhury P., Naquiuddin M., Biodiesel Fuel Production From Algae As Renewable Energy. *American Journal of Biochemistry and Biotechnology*. 2008 ,254-4:250.
- [86] Akhavanmahdavi M., Gheshlaghi R. and Saghii, Gh., Wastewater Treatment and Biodiesel Production Using Microalgae from Municipal Wastewater on a Semi-Pilot Scale: a Case Study of Mashhad Wastewater, *Iranian Journal of Chemistry and Chemical Engineering*, 2018.
- [87] Aghel B., Mohadesi M., Ansari A. and Maleki, M., Pilot-Scale Production of Biodiesel From Waste Cooking Oil Using Kettle Limescale as A Heterogeneous Catalyst, *Renewable Energy*, 2019 ,214-207 ,142.
- [88] Ayat, N., *Futurology of India*, The Parliament of The Islamic Republic of Iran Publications, Tehran, 2019.
- [89] Deputy Minister of Horticulture and Ministry of Jihad Agriculture, <https://horticulture.maj.ir/>, available in 18 Sep 2020.
- [90] Behzadnasab, J., Evaluation of Performance and Conversion and Complementary Industries of The Ministry of Jihad-E-Agriculture in The Period of The Fourth and Fifth Economic, Social and Cultural Development Programs of Iran, Publications of The Ministry of Jihad and Agriculture, Tehran, 2017.
- [91] Maleki A., *Energy Policy*, Sharif University of Technology, Tehran, 2011.
- [92] Deputy of Infrastructure Research and Production Affairs., *Investigation of Bioeconomy Development Policies in The World and Iran*, Deputy of Infrastructure Research and New Technologies, Tehran, 2017.